

[Gertie Wandel.]

Det er meget få plejehjem for kronisk syge, der er blevet oprettet siden socialreformens gennemførelse i 1933. Oprettelsen påhviler som bekendt amterne, og der er al grund til at tro, at de foreslåede ændringer, som i høj grad begrænser amternes udgifter, vil føre til det ønskede resultat. Det nedsatte udvalgs forslag tager på alle punkter det hensyn, at den økonomiske fordeling af udgifter bliver mere retfærdig for de deltagende kommuner, og betyder en hel fornyelse af den økonomiske ordning. Det kan således nævnes, at Københavns amts tilskud efter de nye forslag til Lyngby plejehjem bliver 2 kr. 2 øre pr. belægningsdag og Gentofte kommunes 6 kr. 7 øre mod en tidligere samlet udgift for amtet på 13 kr. 47 øre. Det er tal, som taler, og som uden tvivl vil føre til, at vore kronisk syge vil kunne få bedre opholdsvilkår over hele landet.

En anden nyhed i lovforslaget, som man kan glæde sig over, er, at det vil være muligt at optage børn på plejehjem; ikke mindst de sidste års store polioepidemier har gjort dette meget ønskeligt. Der tages i lovforslaget iøvrigt det forbehold, at personer, som i højere grad er sindssyge, epileptikere eller åndssvage, ikke kan optages på plejehjem. Dette er fuldt forklarligt af hensyn til de andre patienter, men man må med beklagelse tænke på, at statens byggevirkksomhed for til sindssygeforsorgen er gået helt i stå, og tænke på, hvor man så skal søge disse patienter, som ofte er til meget stor byrde for hjemmene, optaget, og man må håbe, der såsnart som muligt også tænkes på at tage fat på bygningen af plejehjem også for disse mennesker.

I ændringen til folkeforsikringslovens § 54 bestemmes, at også invaliderentemodtagere, der er optaget på plejehjem, og som ikke har nogen indtægt, får lommepege ligesom aldersrentenyderne. Om lommepengenes udbetaling er indsat den bestemmelse, at der vil

„være at se bort fra mindre indtægter, der stammer fra rentemodtagerens personlige arbejde under opholdet i plejehjemmet.“

Det er en bestemmelse, der vil kunne blive til glæde for mange; med den i øjeblikket eksisterende interesse og sans for beskæf-

tigelsen af syge og invalider vil mange sikkert kunne få en bifortjeneste, der kan betyde en stor opmuntring i den hårde skæbne, der har ramt disse kronisk syge og invalider.

Der er således adskillige ting at glæde sig over i det forslag, der er blevet resultatet af udvalgets arbejde.

I den bestemmelse, der definerer, hvem plejehjemene er beregnet til at optage — det er forsorgslovens § 39, stk. 4 — står:

„De . . . . . omhandlede plejehjem er beregnet på at modtage sådanne særlig dårligt stillede kronisk syge, som ikke kan få den fornødne pleje i et privat hjem.“ Da mit parti går ud fra, at ordene „dårligt stillede“ ikke tager sigte på de pågældendes økonomiske forhold, henstiller jeg varmt til den højtærede socialminister, at ordene „dårligt stillede“ må blive klart defineret som havende relation til den legemlige tilstand, så at loven kan blive til gavn for alle hårdt ramte invalider og kronisk syge i vort land.

Iøvrigt skal jeg tilsige mit partis støtte til en velvillig behandling af lovforslaget i det udvalg, der antagelig vil blive nedsat.

Svend Jørgensen: Ved socialreformens gennemførelse i 1933 blev der i loven om offentlig forsorg indsat bestemmelser om oprettelse af plejehjem for kronisk syge. Reglerne findes i lovens § 39 og går ud på, at amterne kan oprette sådanne hjem, og efter lovens § 73 fordeles så udgifter, som ikke dækkes af refusionstaksten, på amtsråds kredsen og de i forbindelse med denne stående købstæder efter befolkningstallet.

Nu er der gået ca. 20 år, siden socialreformen blev gennemført, og i tiden siden da er der næsten ingen hjem blevet oprettet af den pågældende art, hvad så årsagen dertil er. Vi har således kun ialt 12 hjem for kronisk syge for tiden, og af disse er endda kun halvdelen oprettet af amterne, medens de øvrige er private plejehjem, f. eks. Stefanshjemmet i Aarhus, der er velkendt blandt kommunerne og benyttes af en del af disse.

Socialministeriet nedsatte som nævnt i 1949 et udvalg til undersøgelse af dette spørgsmål. Udvalget har nu afgivet sin be-